

tielul pronominal „a“ (1) *d. e. Același om. aceeași femeie. Aceiași oameni au fost la noi.*

Se mai poate determina asemenea prin expresiunile: *însuși, chiar, tocmai d. e. Însuși acesta mi a spus. Tocmai aceștia au fugit.*

d) PRONUMELE INTEROGATIVE ȘI RELATIVE.

Pronumele *care* (2) sau *ce* se întrebunțează când ca interogative, când ca relative. Ele nu se deosebesc în formă câtuși de puțin, *d. e. Care școlar învață mai bine? Școlarul, care învață bine, este iubit.*

Cine se întrebunțează numai ca interogativ, *d. e. Cine a fost aici?*

Obs. I Interogativul „ce“ întrebunțat ca pronume adjectiv poate fi înlocuit prin *ce fel de* *d. e. ce struguri ai adus?* (în loc de: *ce fel de struguri ai adus?*)

Obs. II. Ce relativ se mai întrebunțează și *cel ce* și *cea ce*. *Cel ce* se întrebunțează în loc de *acela care*, și *ceia ce*, în loc de *aceia ce*. *d. e. Bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului [acela care vine] câte o dată și cine poate fi înlocuit prin acela care de e. cine își face datoria este premiat, adică acela care își face etc.*

Obs. În *cel ce* și *ceia ce* numi *cel* și *cea* se declina, iar *ce* rămâne neschimbat.

e) PRONUMELE NEHOTĂRIT.

Acest pronume se deosebește cu totul de celelalte pronume, fiind-că nu hotărăște aproape de loc lucrul prin ființa despre care e vorba.

O mare parte dintr'ensele se formează din pronumele: *ne, ce* și *care*, prin ajutorul silabelor: *va, ver, oare, cie* se pun înaintea sau în urma pronumelui *d. e. Cine-va*

(1) Acest „A“ este un *ce* cu totul caracteristic în limba Românească. El are putere substantivală și se unește cu o mulțime de vorbe *d. e. înainte-a a-colo, al doi e-a a-puciosă etc.* (Mai pe larg în cursul secundar.)

(2) În frază relativele „care și ce“ pot fi înlocuite câte o dată prin adverbele, unde, când, etc. *d. e. Cunoști tu țara, unde [în care] cresc portocalele.*